

Les nostres expressions

- Segur que les hau sentit moltes vegades:
- Ser més: vell que Matussalem
 - curt que el mes de febrer
 - coent que un all
 - lent que un caragol
 - fort que un roure
 - alt que un pi
 - ràpid que el vent
 - llarg que un dia sense pa
 - pesat que el plom
 - tossut que una mula
 - lleuger que una ploma
 - pudent que la merda de gat
 - Estar mes: content que un xiquet amb
 - sabates noves
 - content que un gat amb dos rates
 - boig que una cabra
 - grillat que una pataca
 - verd que una ceba
 - sa que una campana
 - roig que una tomaca
 - blanc que el paper
 - groc que un pet o que el safrà
 - net que una patena
 - arrugat que una pansa
 - Estar a la lluna
 - Estar peix
 - Estar sempre com el gat i el gos
 - Estar com una regadora
 - Estar com una cafetera
 - Acabar com el ball de Torrent
 - Acabar com el rosari de l'Aurora
 - Ser de l'any de la picor o de la polca
 - Parlar més que una cotorra
 - Parlar per quaranta
 - Passar el braç per la mànega
 - Correr com un cohet
 - Nadar com un peix
 - Cantar com els àngels
 - Anar més recte que un fil
 - Anar amb peus de plom o de plata
 - Tindre la cara més dura que el marbre
 - Fer cara de pocs amics o de pomes agres
 - Menjar com un pardalet
 - Menjar com una revolta de riu
 - Guaitar com un mussol
 - Beure com una esponja o com un trull
 - No hi ha ni una rata ni mitja
 - Reunir-se quatre gats
 - Tenir cervell de canari
 - Semblar un fideu...

Pero sabeu ben be el que volen dir totes elles?

Alumnes de 6é. València

OFICIS PERDUTS

Anem a recordar alguns oficis que s'han perdut amb el pas del temps i el progrés.

MATALAFER: Feia i desfeia als matalassos vells i berguejava la llana amb dues vares fins estovar-la i cardar-la.

Despres tornava a cosir el matalàs.

CARBONERS: Fabricaven carbó amb les seues carboneres, primer calia escollir dos arbres de molta llenya, millor si eren carrasques o roures. Tallaven la llenya a mida i s'hi posava amuntada dins d'un fonament circular paredat. Deixaven

quatre finestres i una boca rodona al damunt per al fum.

Totes les nits tiraven quatre cabassos de llenya i pel dia dos més. Als quinze o vint dies ja s'havia fet bo el carbó. Era el moment de carregar-lo al carro i dur-lo a vendre a Castelló.

FIDEUERS: Eren una família del poble que fa uns cinquanta anys, es dedicaven a fabricar i vendre fideus. Molien el blat i feien una pasta amb farina i aigua, la posaven a la farcidora i a força de voltar la maneta sortien els fideus per uns forats molt prims. Després els

estenien penjats o en canyissos a secar al sol, per a vendre'ls.

CISTELLER: Li calia collir joncs al llit del riu, deixar-los assecar uns quants dies per després fer el cistell i en acabar amb unes tisores roentes feia la seua "marca" o senyal.

ESQUILADOR: Tallava el pèl als matxos i ases, uns dies abans calia avisar-lo i el dia acordat, acudia amb les seues eines per a arreglar l'animal.

Amb les tisores li retallava la cua i la crinera, la maquineta per a la resta

del cos i un bon raspall per netejar-los.

Aquestos animals també requerien l'atenció periòdica del ferrer que ferrava als matxos, retallant les seues peungles i clavant-los unes ferradures noves per calçarlos.

VIGILANT O "SERENO": Era un home que voltava pel poble per tal de procurar un dormir tranquil als veïns. També donava altres serveis com despertar-los a una hora convinguda segons unes pedretes que deixaven al brançal, i cantar l'hora i el temps que feia.

Alumnes de 6é. València